

**Archeologisch vooronderzoek
project “Spanjestraat”
(gem. Staden - Oostnieuwkerke, West-Vlaanderen)**

Janiek De Gryse, Dieter Demey, Floris Beke

Ruben Willaert
restauratie & archeologie

Colofon

Ruben Willaert bvba

Auteurs: Janiek De Gryse, Dieter Demey, Floris Beke

Foto's en tekeningen: Ruben Willaert bvba

In opdracht van: Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW)

Wetenschappelijke begeleiding: -

© Ruben Willaert bvba, Sijsele, mei 2011

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van Ruben Willaert bvba.

Ruben Willaert bvba aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

Prospectie	
Vergunningsnummer:	2010/410
Naam aanvrager:	Janiek De Gryse
Naam site:	Staden, Spanjestraat
Aanvang activiteiten:	1 februari 2011

Inhoud

1.	Inleiding	4
1.1.	Kader en doelstelling	4
1.2.	Onderzoekopzet en uitgangspunten	4
1.3.	Ruimtelijke situering	4
1.3.1.	Algemeen	4
1.3.2.	Aardkundige gegevens	5
1.3.3.	Historische gegevens	6
1.3.4.	Archeologische gegevens	7
2.	Methode	8
2.1.	Technische bepalingen	8
2.2.	Uitvoeringsmodaliteiten	8
3.	Resultaten	9
3.1.	Aardkundige waarnemingen	9
4.	Conclusies en aanbevelingen	13
5.	Bijlagen	14
5.1.	Bijlage 1: Omtrek en oppervlakte van de proefsleuven	14
5.2.	Bijlage 2: Sporenlijst	15
5.3.	Bijlage 3: Vondstenlijst	18
5.4.	Bijlage 4: Overzichtsplan	19

1. Inleiding

1.1. Kader en doelstelling

De Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) plant de bouw van een veertigtal nieuwe woningen op terreinen gelegen tussen de Spanjestraat en de Slijperstraat, ten Z van de dorpskern van Oostnieuwkerke (prov. West-Vlaanderen). Omdat de geplande nieuwbouw naar verwachting eventueel aanwezig archeologisch erfgoed in de ondergrond van het plangebied zal aantasten, werd door het Agentschap Ruimte & Erfgoed van de Vlaamse Overheid aanbevolen om op deze locatie een archeologische terreininventarisatie door middel van proefsleuven uit te voeren.

De archeologische terreininventarisatie is uitgevoerd door het archeologisch projectbureau Ruben Willaert bvba in opdracht van de VMSW. Het terreinwerk is uitgevoerd van 1 tot 4 februari 2011. Omdat op grond van de eerste resultaten niet tot een sluitende aanbeveling kon gekomen worden zijn aanvullend nog enkele kijkvensters aangelegd op 11 mei. Uitwerking en rapportage van de onderzoeksresultaten zijn uitgevoerd tussen 7 en 16 februari en tussen 13 en 20 mei 2011.

1.2. Onderzoekopzet en uitgangspunten

Tijdens de terreininventarisatie werd door middel van proefsleuven nagegaan of er binnen het plangebied archeologische vindplaatsen aanwezig zijn, die aangetast of vernield kunnen worden door de realisatie van de nieuwbouwplannen.

Uitgangspunten vormden de bijzondere voorschriften opgenomen in de vergunning voor uitvoering van een prospectie met ingreep in de bodem 2010/410 (7 januari./10-29970).

De initiële terreininventarisatie is uitgevoerd door J. Degryse (archeoloog en project-verantwoordelijke), A. Catryse (archeoloog) en Th. Pieters (archeoloog). Aanvullende sondages zijn in mei uitgevoerd door D. Demey (vervangende projectverantwoordelijke en archeoloog) en F. Beke (archeoloog). Determinatie van keramiek en andere vondsten is uitgevoerd door P. Pype (archeoloog en materiaal specialist). Metaaldetectie is verzorgd door dhr. P. Van Wanzele (metaaldetectie). Het kraanwerk is uitgevoerd door dhr. J. Veryser (Veryser Georges bvba, Zandvoorde) en drh. H. Delanghe (NV Debrabander, Veurne).

Het archeologisch onderzoek vond plaats onder toezicht van dhr. Sam De Decker (erfgoedconsulent Ruimte & Erfgoed). Aanvullend advies is verkregen van Dr. W. De Clercq (Universiteit Gent) en Drs. S Vanhoutte (Vlaams Instituut voor Onroerend Erfgoed).

1.3. Ruimtelijke situering

1.3.1. Algemeen

Het projectgebied ligt in West-Vlaanderen, op het grondgebied van de gemeente Staden. **Figuur 1.3-1** situeert het 4,4 ha grote terrein ten Z van de dorpskern van Oostnieuwkerke, tussen de Spanjestraat en de Slijperstraat. Het projectgebied heeft als kadastrale omschrijving: Staden, 2^e Afdeling, Sectie C, (deel van) perceelnummers 855Y, 861L, 864/02H, 865F, 867H, 869L, 870H, 872D, 873C, 877E, 878B, 880B, 903B en 903C.

Het projectgebied was bij aanvang van de inventarisatie grotendeels in gebruik als weiland en akkerland. Enkel in het N gedeelte bevonden zich tuinen.

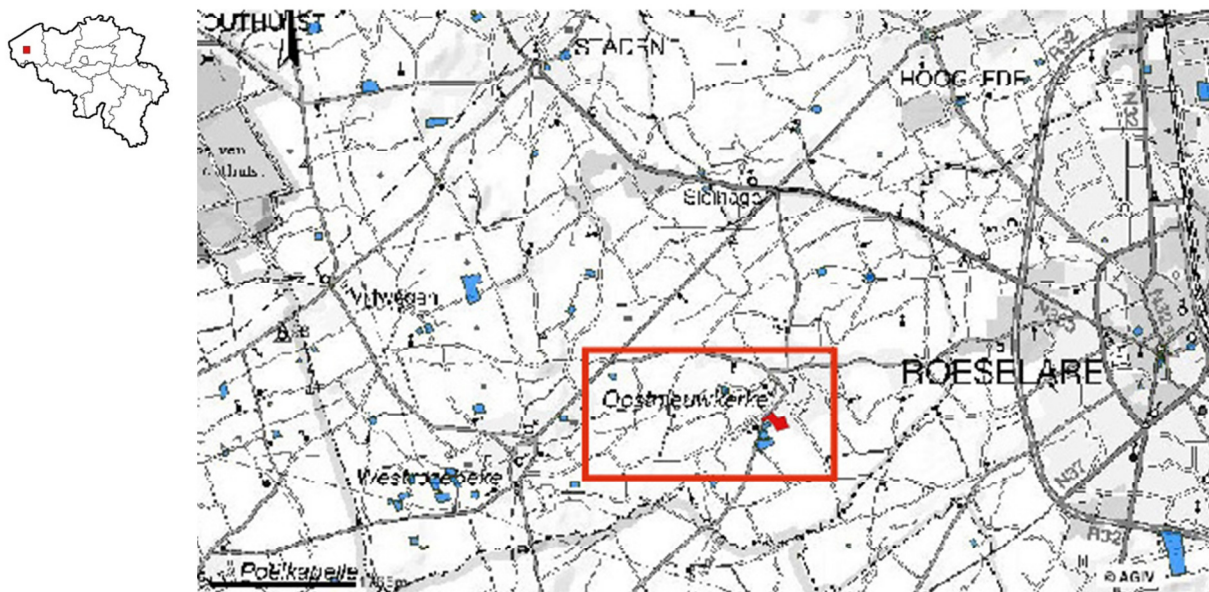

Fig. 1.3-1a Situering van het projectgebied op de topografische kaart (kaart CAI: <http://cai.erfgoed.net/>)

Fig. 1.3-1b Situering van het projectgebied op de kadasterkaart

1.3.2. Aardkundige gegevens

Het projectgebied situeert zich in de zandleemstreek. Op **figuur 1.3-2** beschrijft de Bodemkaart van Vlaanderen, schaal 1:20.000 (<http://Geo-Vlaanderen.GisVlaanderen.be/-Geo-Vlaanderen/Bodemkaart>) binnen het projectgebied nagenoeg uitsluitend matig droge, lichte zandleemgronden met verbrokkelde/gedegradeerde textuur B op een klei-zandsubstraat (code w-Pcc). Enkel langs de W grens van het

projectgebied zijn zeer natte kleigronden met reductiehorizont zonder profielontwikkeling (code Efp) te situeren ter hoogte van een oud beekvalleitje.

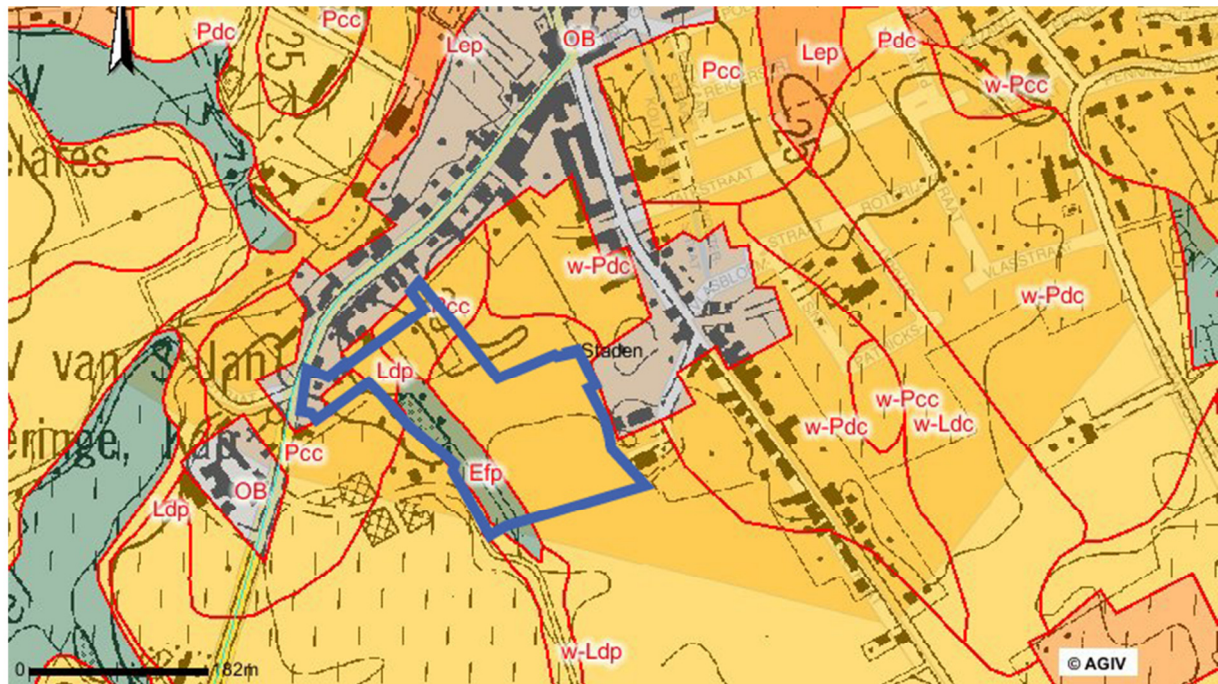

Fig. 1.3-2 Bodemkaart met lokalisering van het plangebied (<http://Geo-Vlaanderen.GisVlaanderen.be/Geo-Vlaanderen/Bodemkaart>)

1.3.3. Historische gegevens

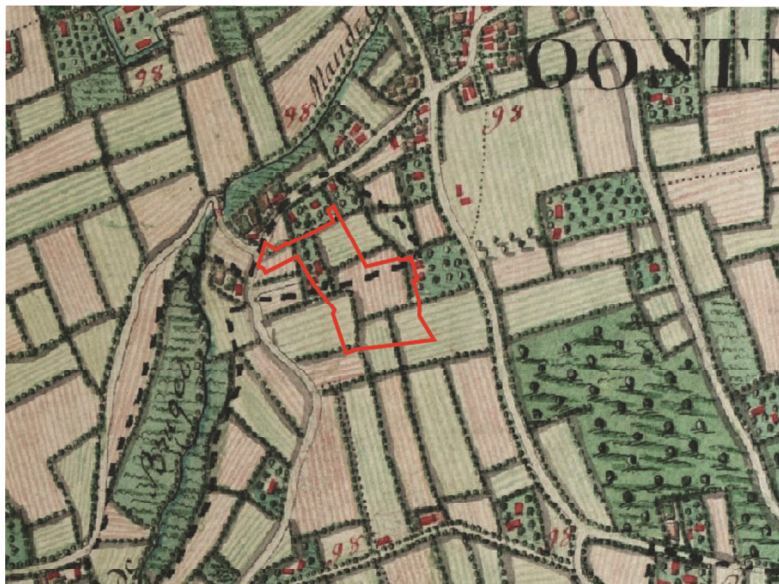

Fig. 1.3-3 Lokalisering van het projectgebied op de Ferriskaart (http://www.kbr.be/collections/cart_plan/ferraris/ferraris_nl.html)

Op de Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden en het Prinsbisdom Luik wordt het projectgebied beschreven als open akkerland. Binnen de grenzen van het projectgebied wordt bebouwing gesitueerd op de plaats waar zich thans een waterpartij bevindt.

1.3.4. Archeologische gegevens

De Centrale Archeologische Inventaris (CAI) beschrijft geen archeologische vindplaatsen binnen de grenzen van het projectgebied. Relevant voor onderhavig onderzoek is evenwel de beschrijving van een tiental sites met walgracht in de onmiddellijke omgeving van het projectgebied (binnen een straal van 2km). Het voorkomen van deze landelijke nederzettingen indiceert een (intensief) gebruik van het projectgebied vanaf de late middeleeuwen.

Ook relevant is de beschrijving van het terreinwerk dat het Vlaams Instituut voor Onroerend Erfgoed (VIOE) in 2008 en 2009 uitvoerde op terreinen direct ten ZW van het actuele projectgebied (CAI locatie 150305). De inventaris vermeldt er het voorkomen van een twee ongedateerde vuurstenen artefacten –duidend op een niet nader bepaalde prehistorische aanwezigheid– en verschillende bodemsporen die in verband gebracht worden met beschietingen tijdens WO I (in het bijzonder 1918). Een kleine loopgraaf kan mogelijk in verband gebracht worden met de 18-daagse veldtocht in 1939.

2. Methode

2.1. Technische bepalingen

De bijzondere voorschriften opgenomen in de vergunning voor uitvoering van een prospectie met ingreep in de bodem 2010/410 (7 januari./10-29970) geven ondermeer aan dat:

- de totale af te graven oppervlakte minimaal 12% oftewel 5400m² van het te inventariseren terrein bedraagt. Hierbij wordt 10% oftewel 4500m² opengelegd d.m.v. sleuven in een vast grid en 2% oftewel 900m² d.m.v. kijkvensters en, of dwarssleuven;
- de inplanting van de sleuven afhankelijk is van het terrein en van de geplande ingrepen en een gemotiveerd voorstel voor het sleuvenplan ter goedkeuring moet voorgelegd worden aan de erfgoedconsulent van Ruimte & Erfgoed;
- de afgraving gebeurt door een kraan op rupsbanden met tandenloze graafbak, waarvan de bakbreedte minstens 1,8m bedraagt en bij voorkeur 2m. Deze graafwerken gebeuren onder de begeleiding van minstens één archeoloog, die de diepte van de aan te leggen sleuven aangeeft. De diepte van de sonderingen wordt afgestemd op de plaatselijke bodemopbouw en diepteligging van het zgn. archeologisch leesbare niveau;
- in elke sleuf wordt een profielput aangelegd zodat er minstens 30cm van de zgn. 'moederbodem' zichtbaar is (d.i. het weinig verweerd, ongeroerd natuurlijk substraat).

2.2. Uitvoeringsmodaliteiten

De terreininventarisatie is grotendeels uitgevoerd conform de bijzondere voorschriften opgenomen in de vergunning voor uitvoering van een prospectie met ingreep in de bodem 2010/410 (7 januari./10-29970).

Afwijkingen vormden onderwerp van overleg met de erfgoedconsulent en de opdrachtgever op 23 december 2010 en 10 mei 2011, respectievelijk tijdens een startvergadering en bij telefonisch contact. Na overleg is:

- afgezien van een archeologische terreininventarisatie van het ontoegankelijke N deel van het projectgebied (privétuinen op percelen 855W, 861F, 864/2e en 872B en waterpartij op perceel 878B) waardoor de te inventariseren oppervlakte is gereduceerd van 4,5 ha tot 3,4 ha.
- besloten tot een afgraving van 4316m², d.i. bijna 13% van het toegankelijke projectgebied met een verdichting tot 15% in de nabijheid van de inheems-Romeinse vindplaats.

3. Resultaten

3.1. Aardkundige waarnemingen

Op de projectlocatie komen lichte zandleemsedimenten voor onder een gemiddeld 0,3 m dikke laag teelaarde. **Figuur 3.1-1** toont profiel 10 in sleuf 10 en kan als representatief gelden voor grote delen van het projectgebied.

Onder de teelaarde is een sterk gehomogeniseerde, bruine zandleem aanwezig die wordt geïnterpreteerd als zgn. verbruiningslaag. Deze vormt de bovenzijde van het ongeroerde moedermateriaal en markeert de positie van het originele sporenvlak. Door chemische en fysische verwerking zijn evenwel eventueel aanwezige archeologische bodemsporen volledig vervaagd. Enkel antropogene bijmenging als fragmenten houtskool, verbrande leem en, of vondsten indiceren in de verbruiningslaag nog de aanwezigheid van de gedegradeerde bodemsporen. Mits de bodemsporen diep genoeg doorlopen kunnen nog spoorresten op diepere niveaus, onder de verbruining, bewaard zijn.

Betekenisvol is dat voor grote delen van het projectgebied een gemiddeld 0,3m dikke laag gehomogeniseerde zandleem is vastgesteld. Aangezien de meeste archeologische bodemsporen initieel slechts enkele decimeters onder de teelaarde in het moedermateriaal zijn gegraven (uitzonderingen vormen waterputten en poelen en zware constructiedragende paalkuilen) mag aangenomen worden dat in het projectgebied de kans klein is op het aansnijden van nog herkenbare archeologische sporen.

Dat de conserveringsgraad en herkenbaarheid van de archeologische bodemsporen uitgesproken gekoppeld is aan de spreiding en dikte van de verbruining is treffend geïllustreerd met de vondst van een sporencluster in sleuf 12. Net hier is sprake van een dunne gehomogeniseerde zandleem onder de teelaarde.

Fig. 3.1-1 Profiel10 in sleuf 10

3.2. Archeologische waarnemingen

Bij de terreininventarisatie zijn 80 antropogene bodemsporen geregistreerd. Vertegenwoordigde spoorcategorieën zijn: greppels, kuilen, houtskoolbranderskuilen, (bom)kuilen, mogelijk enkele loopgraven, en opgevlude terreindepressies. Voor een beschrijvend overzicht van de sporen wordt verwezen naar bijlage 2.

Figuur 3.2-1 (in bijlage) geeft een overzicht van de geregistreerde bodemsporen. Op grond van morfologie zijn 12 bodemsporen geïdentificeerd als bomkraters. Vijf sporen zijn op deze wijze geïnterpreteerd als loopgraaf. Naar analogie met het VIOE onderzoek van 2008/2009 zijn genoemde spoorcategorieën gedateerd in respectievelijk de perioden 1914-1918 en 1934-1939.

Op basis van geassocieerde vondsten (niet verzameld) en spoorvulling zijn grachten 12/75 en 12/89 te dateren in de vroege post-middeleeuwse periode (16de tot 18de eeuw). Beide grachten zijn duidelijk geënt op het historisch gegroeide perceelinrichting zoals onder andere afgebeeld op de Kabinetskaart.

Opvallend is de afwezigheid in het projectgebied van sporen die in verband gebracht kunnen worden met de verwachte laatmiddeleeuwse agrarische activiteit (perceelgreppels, etc.). Een mogelijke verklaring hiervoor is dat betreffende sporen te ondiep waren en niet bewaard zijn na intensieve homogenisering van de moederbodem. De houtskoolbranderskuilen 6/24 en 6/25 dienen misschien in verband gebracht worden met het middeleeuwse cultuurlandschap.

Op basis van geassocieerd vondstmateriaal (*infra*) en, of aard van de spoorvulling zijn 10 antropogene bodemsporen gedateerd in de Romeinse periode. **Figuur 3.2-2** geeft de betreffende greppels, greppelsegmenten en, of kuilen. Karakteristiek is een lichtgrijze spoorvulling met in meer of mindere mate bijmenging van houtskool (spikkels en fragmenten tot 5mm) en verbrande leem (spikkels en fragmenten tot 20mm). Met name de vulling van spoor 12/41 bevatte opvallend veel houtskool- en verbrande leemfragmenten.

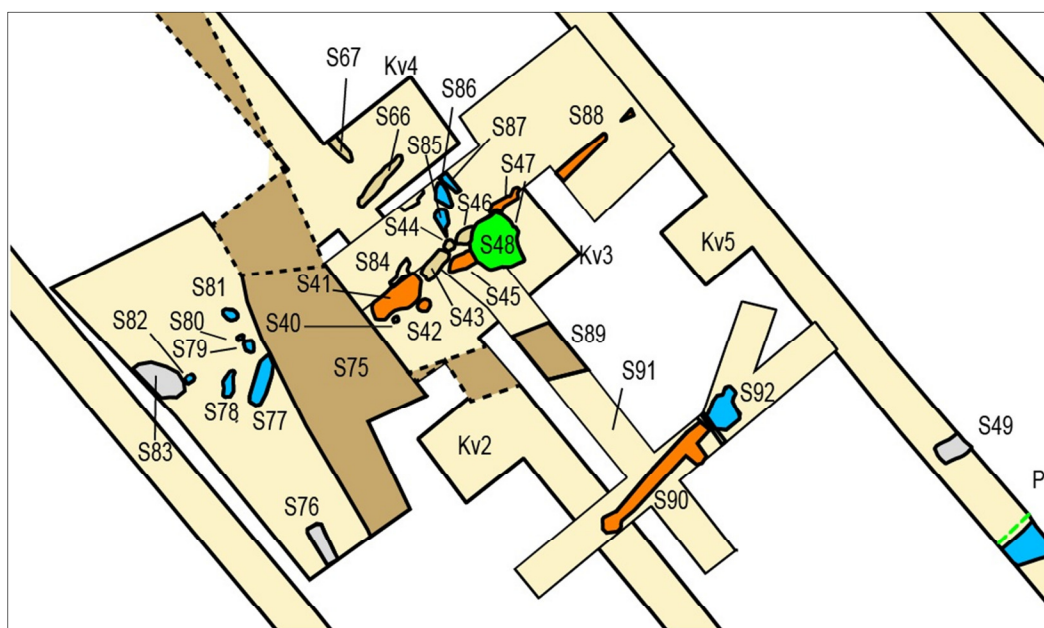

Fig. 3.2-2a Detail uit het opgravingsplan: lokalisering van de Romeinse sporen

Sporen 12/40, 12/42 en 12/45 lijken paalsporen en vertonen een zekere structurele samenhang. Hun relatie met de omgevende greppelsegmenten en, of kuilen is niet duidelijk. Er kan enkel vastgesteld worden dat

binnen de sporenzwerm geen sporen overlappen. Qua begrenzing van de vindplaats lijken sporen 12/90, 13/39 en 11/32 richtinggevend. Hierbij dient opgemerkt dat 11/38, 13/39 en 11/32 louter op grond van oriëntatie in verband zijn gebracht met de Romeinse vindplaats (t.t.z. een oriëntatie die niet haaks of parallel verloopt met de historische gegroeide verkaveling).

Meest waarschijnlijk vormen de sporen het restant van een kleine boerderij in inheemse traditie (pers. comm. Dr. W. De Clercq). Bij de weinige voorbeelden op de ZW-Vlaamse zandleemgronden vormen de greppels, de zgn. enclosures de meest karakteristieke/best herkenbare elementen van dit vindplaatstype.

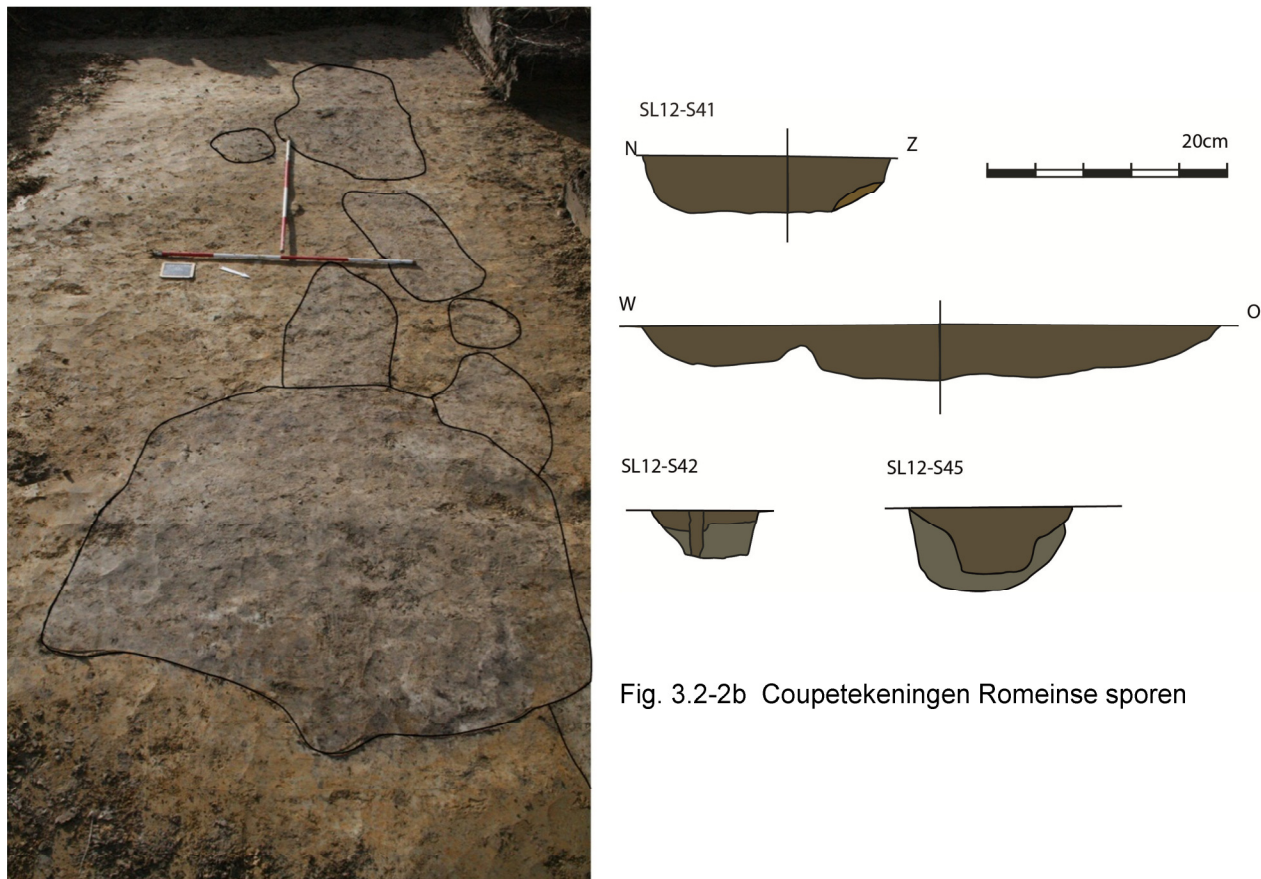

Fig. 3.2-2b Coupetekeningen Romeinse sporen

Fig. 3.2-2c Overzichtsfoto met lokalisering van de sporen in SL12

Tijdens de terreininventarisatie zijn 80 vondsten geregistreerd. Voor een beschrijvende vondstenlijst wordt verwezen naar bijlage 2. Keramisch vaatwerk vormt met 61 fragmenten de dominante materiaalcategorie. In alle gevallen betreft het aardewerk uit de Romeinse periode afkomstig uit de onderscheiden bodemsporen. Een selectie wordt afgebeeld op **Figuur 3.2-3**. Opvallende concentraties komen uit kuilen 12/41 en 12/45.

Uit de vulling van 12/41 zijn 30 aardewerkscherven en een maalsteenfragment geborgen. Het keramisch vondstmateriaal bestaat uit handgevormde, traag gedraaide keukenwaar, uit licht besmeten aardewerk en luxewaar.

Tot de eerste categorie behoren enkele scherven die afkomstig zijn van één of meerdere kookpotten of kommen, te dateren tussen de 1e en de 3e eeuw n. Chr. Het licht besmeten aardewerk is waarschijnlijk afkomstig van eenzelfde individu, waarschijnlijk een kookpot. Gezien het ontbreken van echte diagnostische stukken, is de datering van deze fragmenten bijzonder moeilijk. Het aardewerk kan slechts ruwweg tussen de Late IJzertijd en de 3^e eeuw n. Chr. gedateerd worden.

Het luxe-aardewerk bestaat uit 3 verschillende categorieën. Een eerste groep scherven is afkomstig van een geverniste/geverfde beker, import uit Keulen, te dateren tot de 2^e eeuw. De vorm is mogelijk een *Niederbieber*

32. Tot de tweede categorie behoort de rand van een reducerend gebakken pot in zogeheten “Arras-waar”, aardewerk in gebruik tussen de 1^e en de 3^e eeuw. Twee centraal-gallische *Terra Sigilata* borden van het type *Dragendorff* 18/31 of *Dragendorff* 31, geproduceerd in Lezoux en te dateren in de 2 eeuw, behoren eveneens tot de groep van het luxe-aardewerk. Een rand van een mortarium uit Bavay, te dateren tussen de late 1e eeuw tot het eind van de 2e eeuw.

Uit de vulling van spoor 12/45 zijn 26 scherven van handgevormde, traag gedraaide keukenwaar geborgen. De keramiek is te dateren in de periode tussen de 1e en de 3e eeuw na Chr. Het vondstenensemble bevat één of meerdere kookpotten en een bord met binnengebogen rand.

Spoor 12/42 bevatte 4 fragmenten van handgevormd aardewerk, waaronder 1 randfragment, afkomstig van dezelfde handgevormde, traag gedraaide Romeinse kookpot of kom, te dateren tussen de 1e en de 3e eeuw na Chr.

Op basis van de drie besproken vondstenensembles wordt de Romeinse bewoning in het laatste kwart van de 2^e eeuw gedateerd.

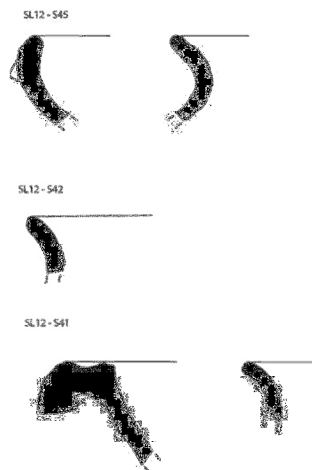

Fig. 12 Selectie van het Romeins aardewerk (Schaal 1:3)

4. Conclusies en aanbevelingen

Van 1 tot 4 februari en aanvullend op 11 mei 2011 heeft het archeologisch projectbureau Ruben Willaert bvba een archeologische terreininventarisatie door middel van proefsleuven en kijkvensters uitgevoerd langs de Spanjestraat te Oostnieuwkerke (gem. Staden, prov. West-Vlaanderen). Aanleiding vormde de geplande nieuwbouw van de VMSW.

De terreininventarisatie had als doelstelling na te gaan of er binnen het plangebied archeologische vindplaatsen aanwezig zijn die aangetast of vernield kunnen worden naar aanleiding van de geplande nieuwbouw.

Bij de terreininventarisatie zijn antropogene bodemsporen uit de Romeinse periode, de (vroeg) post-middeleeuwen en WOI/WOII waargenomen. De Romeinse sporen lijken onderdeel van een kleine inheemse boerderij met *enclosures*. De (vroeg) post-middeleeuwse sporen betreffen twee grachten en zijn geïnterpreteerd als *off site* fenomenen. De oorlogsresten vormen de materiële getuigen van beschietingen in de periode 1914-1918 en de aanleg van een bescheiden militaire infrastructuur in de periode 1934-1935.

Op grond van de geïnventariseerde archeologische data wordt voor het projectgebied aanbevolen enkel voor de Romeinse vindplaats aanvullend onderzoek te overwegen. Romeinse landelijke bewoning is immers in dit deel van de ZW-Vlaamse zandleemstreek zo goed als ongedocumenteerd. Een voorbehoud kan evenwel gemaakt worden op grond van de aardkundige waarnemingen. Voor grote delen van het projectgebied geldt namelijk een matige tot slechte conservering van de archeologische bodemsporen door diepe homogenisering van de ondergrond, zgn. verbruining, met spoorvervaging tot gevolg. Gecombineerd met de geringe vondstenrijkdom die kan verwacht worden op een toch bescheiden woonerf dient rekening gehouden te worden met de kans op beperkte *data return*.

Mits geopteerd wordt voor aanvullend onderzoek van de Romeinse vindplaats hoeft niet noodzakelijk direct een grote oppervlakte vlakdekkend archeologisch opgegraven. Kostenefficiënter is het wellicht om na afgraving van de thans begrensde zone een verdere selectie van het archeologisch te registreren terrein te maken. Concreet wordt uitgegaan van het vlakdekkend afgraven van een gebied van circa 4000m². Vervolgens kan in overleg met Ruimte & Erfgoed 1500m² geselecteerd voor een archeologische opgraving.

5. Bijlagen

5.1. Bijlage 1: Omtrek en oppervlakte van de proefsleuven

Proefsleuf	omtrek	oppervlakte
1	194,19	161,61
2	63,1	58,64
3	133,11	127,76
4	299,11	294,3
5	298,35	291,09
6+Kv1	314,71	352,24
7	307,97	303,52
8	264,05	300,85
9	148,46	145,51
10	313,39	305,84
11	237,31	229,29
12+Kv 2,3,4	254,01	272,79
Kv8,9,10	177,67	298,539
13+Kv 5	235,62	230,97
14+Kv 6	185,61	184,33
15	239,05	232,59
16	253,81	245,09
17+Kv 7	274,39	280,61
Totaal:	4193,91 m2	4315,57 m

5.2. Bijlage 2: Sporenlijst

Sleuf 1	S1	Infrastructuur?	WOI/WOII
	S2	Infrastructuur?	WOI/WOII
	S3	Gracht	Recent
	S4	Infrastructuur?	WOI/WOII
Sleuf 2	S5	Infrastructuur?	WOI/WOII
	S6	Kuil	Recent
	S7	Gracht	Recent
Sleuf 3	S8	Bomkuil	WOI/WOII
	S9	Infrastructuur	WOI/WOII
Sleuf4	S10	Kuil	Recent
	S11	Kuil	Recent
	S12	Kuil	Recent
	S13	Kuil	Recent
	S14	Kuil	Recent
	S73	Ploegsporen	Recent
Sleuf 5	S15	Natuurlijk	
	S16	Natuurlijk	
	S17	Natuurlijk	
	S18	Natuurlijk	
	S19	Greppel	?
	S20	Kuil	Recent
	S21	Greppel	?
Sleuf6	S22	Kuil	Recent
	S23	Kuil	Recent
	S24	Houtskoolbranderskuil	?
	S25	Houtskoolbranderskuil	?
Sleuf 7	S26	Natuurlijk	
Sleuf 8	S68	Kuil	Recent
	S69	Greppel	?
	S70	Greppel	?
	S71	Greppel	?
	S72	Kuil	Recent
Sleuf 10	S27	Natuurlijk	
	S74	Greppel	?

Sleeuf 11	S28	Greppel	?
	S29	Greppel	?
	S30	Bomkuil	WO I
	S31	Greppel	?
	S32	Greppel	?
	S33	Natuurlijk	
	S34	Greppel	Recent
Sleuf 12	S35	Bomkuil	WO I
	S36	Natuurlijk	
	S40	Paalkuil?	Romeins
	S41	Kuil	Romeins
	S42	Kuil	Romeins
	S43	Natuurlijk	
	S44	Paalkuil?	Romeins
	S45	Kuil	Romeins
	S46	Natuurlijk	
	S47	Natuurlijk	
	S48	Bomkuil	WO I
	S66	Natuurlijk	
	S67	Natuurlijk	
	S75	Gracht	Post-Middeleeuwen
	S76	Kuil	Recent
	S77	Kuil / Natuurlijk	?
	S78	Kuil / Natuurlijk	?
	S79	Kuil / Natuurlijk	?
	S80	Kuil / Natuurlijk	?
	S81	Kuil / Natuurlijk	?
	S82	Kuil / Natuurlijk	?
	S83	Kuil	Recent
	S84	Kuil / Natuurlijk	?
	S85	Kuil / Natuurlijk?	Romeins
	S86	Kuil / Natuurlijk?	Romeins
	S87	Kuil / Natuurlijk?	Romeins
	S88	Greppel	Romeins
	S89	Gracht	Post-Middeleeuwen
	S90	Greppel	Romeins
	S91	Aanlegvondst	Silex
	S92	Kuil / Natuurlijk	
Sleuf 13	S37	?	?
	S38	Greppel	?
	S39	Greppel	?
	S49	Krengbegraaving	Recent
	S50	Kuil	?

Sleuf 14	S51	Bomkuil	WO I
	S52	Bomkuil	WO I
	S53	Bomkuil	WO I
Sleuf 15	S54	Bomkuil	WOI
Sleuf 17	S56	Bomkuil	WO I
	S57	Kuil	?
	S58	Kuil	Recent
	S59	Bomkuil	WO I
	S60	Kuil	Recent
	S61	Kuil	Recent
	S62	Greppel	?
	S63	Kuil	?
	S64	Kuil	WO I
	S65	Kuil	WO I

5.3. Bijlage 3: Vondstenlijst

vondstnr.	sleuf	spoor	inhoud	opmerkingen
1	6		1 metalen speldje 1 metalen hangertje	
2	12	41	2 sigilata randen 1 mortarium rand 1 maalsteen 6 fragmenten licht besmeten 16 fragmenten, handgevormde grijze kookwaar 2 fragmenten Niederbieber 32 2 randen en 1 fragment Arras-waar	2 ^e helft 2 ^e eeuw
3	12	42	1 rand en 3 fragmenten handgevormd aardewerk	1 ^e -3 ^e eeuw
4	12	45	3 randen en 23 fragmenten handgevormde kookwaar	1 ^e -3 ^e eeuw
5			Shrapnel en nageltjes	Losse vondsten, WOI
6	12	90	fragment handgevormde kookwaar	Romeins
7	91		Silex klingafslag	?

5.4. Bijlage 4: Overzichtsplan

